

دیگری برای برای یاری نبود و امام تنهای تنها بود. به راست و چپ نگریست و هیچ یک از اصحاب و یاران خود را ندید. مگر پیکره‌های خونینی که پیشانی به خاک ساییده بودند.

حضرت با نام بردن از مسلم بن عقیل، هانی بن عروه، زهیر بن قین، حبیب بن مظاهر، علی اکبر و دیگر شهیدان، صدا زد: ای بزرگواران غیور! از خواب خود برخیزید و این سرکشان پست را از حرم پیامبر... برانید!

ولی (افسوس) به خدا سوگند، مرگ شما را به خاک افکنده و روزگار دغل با شما بی وفایی کرده است، وگرنه شما از پاسخ دعوت من کوتاهی نمی کردید و از یاری من ناپیدا نمی شدید. هان! اینک ما از فقدان شما داغداریم و به شما می پیوندیم که ما از آن خداییم و به سوی او بازآیم.

ای که به عشقت اسیر خیل بنی آدمند
سوخندگان غمت با غم دل خرومند
هرکه غمت را خرید عشرت عالم فروخت
باخبران غمت بی خیر از عالمند

مکتب

شهید کربلا

• محمد باقر پورامینی

شهید کربلا • محمد باقر پورامینی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
معاونت تبلیغات اسلامی

